ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶ ସତରିତମ

ଆତ୍ମାର ଦୁର୍ଗ: ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଦିବ୍ୟ ସିଂହାସନାରୋହଣ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଚୂଡ଼ାମଣି

Jeff Pippenger
2024-03-31

2014 ମସିହାରେ ଉକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଶକ୍ତି ଭାବେ ରୁଷକୁ ସନାକ୍ତ କରିବାର ଚାବି ହେଉଛି "ଦୁର୍ଗ," ଯାହା ରାଜ୍ୟର ମୁଣ୍ଡ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜଧାନୀ ଅଟେ। ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିର ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦେହରୁ ଗଠିତ। ମୁଣ୍ଡ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ, ଏବଂ ଦେହ ହେଉଛି ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ। 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା "ସାତ ସମୟ" ପରେ ଯିହୁଦାର ମୁଣ୍ଡ ଥିବା ଯିରୂଶାଲେମ ସହ ଯୋଡ଼ାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଯିରୂଶାଲେମର ମନ୍ଦିରରେ ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ଯିଏ ଯିରୂଶାଲେମର ମୁଣ୍ଡ, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମ ଯିହୁଦାର ମୁଣ୍ଡ ଥିଲା। ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ମାନବତା ସହିତ ସଂଯୋଗ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ" ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି। ମନ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ, ଏହିପରି ଏହା "ମୁଣ୍ଡ" ଅଟେ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ କାରଣକାରୀ ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଏ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ ପାଇଥାନ୍ତି, ଯିଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ। ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଶାବ୍ଦିକ ଦେହୀୟ ମନ, ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଆଦମଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ପାଇଥିଲେ, ସେ ପତିତ ହେବା ପରେ ଏବଂ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିର କ୍ରମକୁ ଉଲ୍ଟାଇଦେବା ପରେ, କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହୁଏ। ଯେହିଁ ଦେହୀୟ ମନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ, ଯାହା ସେମାନେ ନିଜ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବିନାହିଁ ପାଇଥିଲେ, ସେଥିରେ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯାହାକି ସେମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାକାରୀ। ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ମନ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ ଏକ ମନ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଉଭୟେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାସ କରନ୍ତି। ମନ୍ଦିରର ଭିତରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅବସ୍ଥିତ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ, ମନ୍ଦିରର ଭିତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ନିର୍ମିତ।

ସେହି ସ୍ଥାନ ତାଙ୍କର ନିମ୍ନ ସ୍ୱଭାବରେ ନାହିଁ, ଯାହା ଉତ୍ତରର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ସେହି ସ୍ଥାନ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜ୍ୟ ଯାହାକି ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ସେଠାରେ ଅଛି; ଏବଂ ସେଠାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜର ନାମ ରଖିବାକୁ ଚୟନ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର। ସେହି ସ୍ଥାନ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜଧାନୀ ଭାବରେ ଯିରୁଶାଲେମ ମୁଣ୍ଡ, ଏବଂ ରାଜଧାନୀର ମୁଣ୍ଡ ହେଉଛନ୍ତି ରାଜା। ଯିରୁଶାଲେମକୁ ରାଜଧାନୀ ଭାବରେ ଚୟନ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେପରି ଏହାକୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଚୟନ କରାଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ସେ ନିଜର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଦକ୍ଷିଣର ରାଜ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହାରେ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ସିଂହାସନ-କକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଛି। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆତ୍ମାର "ଦୁର୍ଗ" ବୋଲି କହନ୍ତି। "ଦୁର୍ଗ" ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ କୋଟ।

> "ସମଗ୍ର ହୃଦୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ; ନଚେତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଜୀବନ ଓ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ପବିତ୍ରକାରୀ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାରେ ବିଫଳ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଦୁଃଖଦ ସତ୍ୟ ଯେ, ଅନେକେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେଭି ସରଳତାରେ ନିଜ ହୃଦୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଇନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣର ଯେ ଭଙ୍ଗୁର ଅନୁତାପ, ତାହା କେବେଭି ଅନୁଭବ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ, ସତ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ନାହିଁ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗଭୀର, କୋମଳକାରୀ ପ୍ରଭାବ ଜୀବନ ଓ ଚରିତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅଧସ୍ଥ ମେଷପାଳକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ କ୍ରୁଶରୋପିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ପାଳର ପ୍ରଧାନ ମେଷପାଳକଙ୍କ ସହ ସହକାର କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ରହୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଳକୁ ଆହାର ଦେବାର କେତେ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ

ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା! ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେପରି କାମ କରିଥିଲେ, ସେପରି କାମ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି । ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରିକ ଧାର୍ମିକତାରେ ଯେପରି ସତ୍ୟର ଶକ୍ତି ଦେଖାଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ଗଭୀର, ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଅଧିକ ବାଧ୍ୟକାରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଆତ୍ମାରେ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ପ୍ରେମ, ନାଶ ପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ମୀମାନେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାରରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବ । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମାର ଦୁର୍ଗକୁ ଅଧିକାର କରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୃଦୟରେ ସିଂହାସନାରୂଢ଼ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାପରେ ମାନବ ସାଧନ କହିପାରେ, 'ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ କ୍ରୁଶରୋପିତ ହୋଇଛି; ତଥାପି ମୁଁ ବଞ୍ଚିଅଛି; ତଥାପି ସେ ମୁଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋରେ ବଞ୍ଚୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏବେ ଯେ ଜୀବନକୁ ମୁଁ ଦେହରେ ବଞ୍ଚୁଅଛି, ସେହି ଜୀବନକୁ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚୁଅଛି, ଯିଏ ମୋତେ ପ୍ରେମ କଲେ, ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅର୍ପଣ କଲେ।'" Review and Herald, October 9, 1894.

"ଆତ୍ମାର ଦୁର୍ଗ" ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସିଂହାସନାରୂଢ଼ ଅଛନ୍ତି।" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସିଂହାସନାରୋହଣ ସେତେବେଳେ ସଂପନ୍ନ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଶରୀରୀ ସ୍ୱଭାବକୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରାଯାଏ; ଏବଂ ପୌଲଙ୍କର ପରିଭାଷା ଅନୁସାରେ ଶରୀରୀ ସ୍ୱଭାବ ହେଉଛି ନିମ୍ନତର ପ୍ରକୃତି, ଏବଂ ସେହିଠାରେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ସୂଚନା ରହିଛି। ଏହି କାରଣରୁ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କେବଳ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲା। ନିମ୍ନତର ପ୍ରକୃତିକୁ ଦିବ୍ୟତା ସହିତ ଏକୀଭୂତ କରାଯାଇ ପାରେନାହିଁ; ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଏକ ଆଖିର ପଟଳି ଝପକାଣିରେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ, ଯାହାରେ "ଶିର" ଥିଲା ଯାହା ଯିରୁଶାଲେମ ଥିଲା, ଏବଂ "ଶିର" ଯାହା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଥିଲା, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା; କାରଣ ଏହା ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଶରୀରୀ ସ୍ୱଭାବକୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଛିପାରୁଥିଲା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସିଂହାସନରେ ବସିପାରୁଥିଲା। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଏକତ୍ରୀକରଣ, ଏବଂ ସେହି ସିଂହାସନାରୋହଣ ଘଟେ, ସେହା ହେଉଛି ମାନବ ମନ୍ଦିରର ଦୁର୍ଗ। ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶମ ପଦ ଶିରକୁ ଦୁର୍ଗ ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସତ୍ୟ କେବଳ ଯିଶାୟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟଦ୍ୱାରାହିଁ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯାହା ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଦୁର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟକୁ ତାହାର ବାହ୍ୟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବୁଝାଯିବ।

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଆହାର ହେବା ଉଚିତ। 'ମୁଁ ଜୀବନର ରୁଟି,' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ; 'ଯେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସେ, ସେ କେବେ ଭୁଖିତ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।' ଶୁଦ୍ଧ, ଅକଳୁଷିତ ସତ୍ୟର ଅଭାବରେ ଜଗତ ବିନାଶ ପାଉଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ। ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ତାହାରେ ବାହ୍ୟରୂପରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ପାଏ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗଭୀର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ଏବଂ ତାହାର ସରଳ ଦେଖାଶୁଣାଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ସଜୀବ କରାଯାଇଥିବା ମନମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ। ଯେତେବେଳେ ଆମର ଚକ୍ଷୁ ପବିତ୍ର ଚକ୍ଷୁଲେପରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବୁ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରିପୃଷ୍ଠର ତଳେ ଲୁକାଇଥାଇପାରେ।"

"ସତ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପରିଶୋଧିତ, ଉନ୍ନତ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଚରିତ୍ରକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳେ, ଆତ୍ମା ଏହାର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ପ୍ରତିଦିନ ସତ୍ୟକୁ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହିପରି ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭୋଜନ କରୁ, ଯାହାକୁ ସେ ଆତ୍ମା ଓ ଜୀବନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ସତ୍ୟର ଗ୍ରହଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ସ୍ୱର୍ଗର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବ। ହୃଦୟରେ ସାଦରେ ପୋଷିତ ସତ୍ୟ କୌଣସି ଶୀତଳ, ମୃତ ଅକ୍ଷର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଶକ୍ତି।"

"ସତ୍ୟ ପବିତ୍ର, ଦିବ୍ୟ ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଚରିତ୍ର ଗଠନରେ ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ପ୍ରବଳ। ଏହାରେ ଆନନ୍ଦର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ରହିଛି। ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ହୃଦୟରେ ସାଧନା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ କୌଣସି ମାନବ ପ୍ରତି ପ୍ରେମଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହୁଏ। ଏହାହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ। ଏହାହିଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ। ଏପରି ଶୁଦ୍ଧ, ଅମିଶ୍ରିତ ସତ୍ୟ ସତ୍ତାର ଦୁର୍ଗକୁ ଅଧିକାର କରେ। ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ, 'ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବି।' ସତ୍ୟର ଜୀବନଦାୟକ ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନରେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନଯାପନ କରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି।" Review and Herald, February 14, 1899.

ଦାନିଏଲ ଅଧ ାୟ ଏଗାରରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସେହି ଦର୍ଶନ, ପଦ ଦୁଇରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ଓ ଶେଷ ରାଷ୍ଟ୍ର ପତି, ପଦ ଏଗାରରୁ ପନ୍ଦ ର ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ରେ ଥିବା ମୁଣ୍ଡ ସହିତ, ଯାହା ରୁଷିଆ, ସମରେଖିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ଇତିହାସରେ ଷଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ର ପତି, ସାତଙ୍କ ମଧ ରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟ ମ ହେବେ, ଏବଂ ସେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ରେ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟ ଏକତ୍ର ହେବ, ଏବଂ ପଦ ଷୋଳରେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ର ଅପବିତ୍ର ବ୍ୟ ଭିଚାରକୁ ସମ୍ପୂ ର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ।

ତା'ପରେ ଯେ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା, ସେହିଟି ନିରାଶାରେ ପତିତ ହେବ ଏବଂ ସାଢେ ତିନି ଦିନର ଏକ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ରହିବ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 10 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକୋଇଶି ଦିନ ଅଟେ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶୋକର ଶେଷରେ, ଯାହା ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାସ୍ତାରେ ସାଢେ ତିନି ଦିନର ମୃତ୍ୟୁର ଶେଷ, ଯେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯେହିଜ୍କେଲଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିବା ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥି—ସେଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି, ଯାହା ମୃତମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ। ଦାନିଏଲ 10 ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ମୁଁ ମହାନଦୀର, ଅର୍ଥାତ୍ ହିଦ୍ଦେକେଲର, କୂଳେ ଥିଲି; ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଚାହିଁଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଟି ଉଫାଜର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା; ତାଙ୍କ ଦେହ ମଣିପ୍ରାୟ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୁଖ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ର ଦେଖାପରି, ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଦୀପ ପରି, ତାଙ୍କ ବାହୁ ଓ ପାଦ ଘସା ହୋଇଥିବା ପିତଳର ବର୍ଣ୍ଣପରି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଜନସମୂହର କୋଳାହଳସ୍ୱର ପରି ଥିଲା। ମୁଁ ଦାନିଏଲ୍ ଏକାକୀ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ତଥାପି ବଡ଼ କମ୍ପନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଯାହାରୁ ସେମାନେ ପଳାଇ ଲୁଚିବାକୁ ଗଲେ। ଏହିପରି ମୁଁ ଏକାକୀ ରହିଗଲି, ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; ମୋରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ବିକୃତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ। ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋ ମୁହଁ ଭୂମିଦିଗକୁ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଗଲି। ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ହାତ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ଯାହା ମୋତେ ମୋର ହାଟୁ ଓ ହାତର ତଳୁପରେ ଉଠାଇ ବସାଇଦେଲା। ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ଜନ, ମୁଁ ତୋତେ ଯାହା କହୁଛି, ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବୁଝ, ଏବଂ ସିଧା ହୋଇ ଦାଁଡ଼; କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୋର ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଛି। ସେ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିବା ପରେ, ମୁଁ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଦାଁଡ଼ିରହିଲି। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଭୟ କରିବୁ ନାହିଁ, ଦାନିଏଲ; କାରଣ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ, ଯେଦିନ ତୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତୋର ହୃଦୟକୁ ନିୟୋଜିତ କଲୁ ଏବଂ ତୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲୁ, ସେହି ଦିନରୁ ତୋର କଥାମାନ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୋର କଥାମାନ ନିମନ୍ତେ ଆସିଛି। କିନ୍ତୁ ପାରସ୍ୟର ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ଏକୋଇଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ପ୍ରତିରୋଧ କଲା; କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ପ୍ରଧାନ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ମୀଖାଏଲ, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ସେଠାରେ ପାରସ୍ୟର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଗଲି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୋତେ ବୁଝାଇବାକୁ ଆସିଛି ଯେ ଶେଷକାଳରେ ତୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଏଯାବତ୍ ଅନେକ ଦିନ ପରର ପାଇଁ ଅଟେ। ଦାନିଏଲ 10:4–14।

ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶୋକାଚରଣର ଶେଷ ସୀମାରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବଚନ ଶୁଣିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମାନ ଓ କଥିତ ବଚନର ସେହି ଦର୍ଶନ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ରାସ୍ତାରେ ମୃତସଦୃଶ ପଡ଼ିଥିଲେ, କାରଣ ସେ "ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ" ଥିଲେ।

> ସେ ଏହି କଥାମାନେ କହିଲେ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମର ବନ୍ଧୁ ଲାଜାର ଶୁଇଁଅଛି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାଉଛି, ଯେପରି ମୁଁ ତାହାକୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗାଇଦେବି। ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ସେ ଯଦି ଶୁଇଁଅଛି, ତେବେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ; ତଥାପି ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ। ତେବେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କହିଲେ, ଲାଜାର ମରିଯାଇଛି। ଯୋହନ 11:11–14।

ତାପରେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପର୍ଶିତ ହେଲେ; ଗାବ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କୁ ସେହି ରାଜନୈତିକ ସଂଘର୍ଷ ବିଷୟରେ ଜଣାଇଲେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ମୃତ (ନିଦ୍ରିତ) ଥିବା ସମୟରେ ଘଟୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଯାହା ଅଦ୍ୟ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥିଲା। ତାପରେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସ୍ପର୍ଶିତ ହେବେ, ସ୍ୱୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା।

> ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ପାଖରେ ସେହିପରି କଥା କହିଲେ, ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ଭୂମିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଇଲି, ଏବଂ ମୁଁ ନିର୍ବାକ ହେଲି। ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକଜଣ ମୋର ଓଷ୍ଠ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ; ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ଖୋଲି କହିଲି, ଏବଂ ଯିଏ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ମୋର ବ୍ୟଥା ମୋ ପରେ ଫେରିଆସିଛି, ଏବଂ ମୋର କିଛିମାତ୍ର ଶକ୍ତି ରହିନାହିଁ। କାରଣ ଏହି ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସ କିପରି ଏହି ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିପାରିବ? କାରଣ ମୋ ବିଷୟରେ ଏହା ଯେ, ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ସୁଦ୍ଧା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 10:15–17.

ଏହା ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ସଉରିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ସମାନାନ୍ତର, କାରଣ ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିବା ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ, ପ୍ରଥମଟି ଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ଗଠନ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ ଶ୍ୱାସ ନଥାଏ, ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାର ଶକ୍ତି ଥାଏ। ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ହିଁ ସେହି ଦେହମାନେ ଚାରି ପବନରୁ ଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ପର୍ଶ ସମୟରେ, "ମୋ' ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋ' ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ।" ତାହାପରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସାର୍ବିକ ଭାବରେ ତୃତୀୟଥର, ଏବଂ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଏ।

> ତା'ପରେ ମନୁଷ୍ୟର ରୂପସଦୃଶ ଜଣେ ପୁଣି ଆସି ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ମନୁଷ୍ୟ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ତୁମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ହେଉ; ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଅ, ହଁ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଅ। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ସହିତ କଥା କହିଲେ, ମୁଁ ଶକ୍ତି ପାଇଲି, ଏବଂ କହିଲି, ମୋର ପ୍ରଭୁ କଥା କହନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣ ମୋତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଛନ୍ତି। ଦାନିଏଲ 10:18, 19.

ଦାନିଏଲଙ୍କ ତୃତୀୟ ସ୍ପର୍ଶ ହେଉଛି ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା ଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରି ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ। ତାଙ୍କର ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସେହି ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ, ଯେମାନେ ନିଜେମାନେ ମୃତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ଶୋକରେ ଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ବାତାସକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କର, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏବଂ ବାତାସକୁ କହ, 'ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି; ହେ ଶ୍ୱାସ, ଚାରିଦିଗର ବାତାସରୁ ଆସ, ଏବଂ ଏହି ନିହତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କ, ଯେପରି ସେମାନେ ବଞ୍ଚିଉଠନ୍ତୁ।'" ସେ ଯେପରି ମୋତେ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ସେହିପରି ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କଲି; ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିଉଠିଲେ, ଓ ନିଜ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ—ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ ସେନାଦଳ। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ଥିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ଗୃହ; ଦେଖ, ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଆମ ଅସ୍ଥିମାନେ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା, ଆମର ଆଶା ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା; ଆମେ ଆମ ଅଂଶରୁ ଛେଦିତ ହୋଇଯାଇଛୁ।'" Ezekiel 37:9–11.

ପ୍ରଭୁ ଇଜିକିୟେଲଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କହନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଯେ ସେମାନେ ମୃତ, ଆଶାହୀନ, ଏବଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ଦାନିଏଲ କରିଥିଲେ, କାରଣ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ର ବିଫଳ ପୂର୍ବାନୁମାନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ, ଇଜିକିୟେଲଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ।

> ଏହିକାରଣେ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ।ଣୀ କରି ସେମାନଙ୍କ ୁ କହ, ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ର ଏହିପରି କହନ୍ତ ି; ଦେଖ, ହେ ମୋର ପ୍ର ଜାମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ର ସମାଧିଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ୁ ତୁମମାନଙ୍କ ର ସମାଧିରୁ ବାହାର କରି ଉପରକୁ ଆଣିବି, ଓ ଇସ୍ର ।ଏଲ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବି। ଏବଂ ହେ ମୋର ପ୍ର ଜାମାନେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ର ସମାଧିଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେବି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ୁ ତୁମମାନଙ୍କ ର ସମାଧିରୁ ବାହାର କରି ଉପରକୁ ଆଣିବି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁହିଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଆତ୍ ।ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ରଖିବି, ଓ ତୁମେ ବଞ୍ଚ ିଉଠିବ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ୁ ତୁମମାନଙ୍କ ର ନିଜ ଦେଶରେ ସ୍ଥ ।ପନ କରିବି; ତେବେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ, ସଦାପ୍ର ଭୁ, ଏହା କହିଅଛି ଓ ତାହା ସିଦ୍ଧ ମଧ କରିଅଛି, ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତ ି। ଯିହିଜେ ୍କଲ ୩୭:୧୨–୧୪।

ପ୍ରଭୁ, ଯିଏ ମହାଦୂତ ମିଖାଏଲ, ସେମାନଙ୍କର ସମାଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ, ଯେମାନେ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେପରି ଯେପରି ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ସମାଧିରୁ ବାହାର କରାଯାଇବାବେଳେ ଯେମାନେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ତିନି ଦିନ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜୀବନର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଭୟ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:11।

ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମୋଶେ ଓ ଏଲିୟା ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ମୋଶେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱରଦ୍ୱାରା ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ।

> ତଥାପି ପ୍ରଧାନଦୂତ ମୀଖାଏଲ, ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ସହିତ ବିବାଦ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦେହ ବିଷୟରେ ତର୍କ କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାତ୍ମକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଧମକ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯିହୁଦା 1:9।

ମୀଖାଏଲ, ରାଜକୁମାର ଏବଂ ମହାଦୂତ, ସେହିଜଣେ ଯିଏ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆସି ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ।

> କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନି ସହିତ, ପ୍ରଧାନଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱର ସହିତ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁରୀଧ୍ୱନି ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବେ; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କରେ ଯେମାନେ ମୃତ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଉଠିବେ। ୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୪:୧୬।

ଦାନିଏଲଙ୍କର ତିନୋଟି ସ୍ପର୍ଶ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଲାଓଦିକିୟ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ହେଉଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ୧୦ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଲାଓଦିକିୟର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ହେଉଥିବା ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ଦର୍ଶନ, ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପୂର୍ବବାଣୀମୟ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଦର୍ଶନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି। ୨୦୧୪ ମସିହାରେ, ରୁଷ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କଲା। ୨୦୧୫ ମସିହାରେ, ସର୍ବାଧିକ ଧନୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଷଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବା ପାଇଁ ନିଜ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

୨୦୨୦ ମସିହାରେ, ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠିଥିବା "ଜାଗ୍ରତ" ନାସ୍ତିକ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ଲାଓଦିକୀୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗଟି ମଧ୍ୟ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା। ୨୦୨୩ ମସିହାରେ, ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ସେହି ସାତଟିରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟମରେ ନିଜ ନିଜ ରୂପାନ୍ତର ଆରମ୍ଭ କଲା। ଏକଟି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର ଆଣାଯାଉଥିବାବେଳେ ପଶୁର ରାଜନୈତିକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶିଙ୍ଗଟି ଲାଓଦିକିଆର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଉଛି। ଉଭୟକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମରେ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ। ଏକଜଣ "ମହାନ୍ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡର" ହେବେ, ସେହି ଦଶ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ରାଜା, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟକୁ ରୋମର ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ।

ଏହି ଉଭୟ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ସେହି ଇତିହାସ, ଯାହା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ପଦ ୧୧କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"ବାଇବେଲର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଦୈନିକ ଜୀବନର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହେବା ଉଚିତ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ ସେହି ବିଷୟ ହେବା ଉଚିତ, ଯାହା ଆମେ ଶିଖିବା ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ ପଡୁଥିବା ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଣିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ଛାତ୍ରମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବେ ଏବଂ ଚରିତ୍ରରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିପାରିବେ। ତାଙ୍କର ଉତ୍କର୍ଷତା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଅନନ୍ତକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନର ବିଷୟ ହେବା ଉଚିତ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନ, ଯାହା ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଛି, ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରୁଟି; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ବହୁତ କିଛି ବିଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମାନବୀୟ ଉଦ୍ଭାବନର ପଦାର୍ଥ, ଭେଜାଳ ଖାଦ୍ୟ; ସେହିଟା ସତ୍ୟ ମାନ୍ନା ନୁହେଁ।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ନିର୍ବିବାଦ, ଅକ୍ଷୟ ଜ୍ଞାନ ମିଳେ—ଏମିତି ଜ୍ଞାନ, ଯାହାର ଉତ୍ସ ସୀମିତରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅସୀମ ମନରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଅନେକ ଅଂଶ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ଧକାରମୟ ରହିଯାଏ, କାରଣ ସତ୍ୟର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ପରମ୍ପରାର ଆବର୍ଜନା ତଳେ ପୁତି ରହିଛି। ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ବାକ୍ୟର ଧନଭଣ୍ଡାର ଲୁଚାଇ ରହେ, କାରଣ ସେମାନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ଅଦମ୍ୟତା ସହ ତାହାକୁ ଖୋଜିନାହାନ୍ତି। ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରାଜାଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ରାଜପରିବାରର ସଦସ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବାକ୍ୟକୁ ଖୋଜିବା ଆବଶ୍ୟକ।"

ଯେସବୁ ପୁସ୍ତକ ମନକୁ ରହସ୍ୟବାଦ ଦିଗକୁ ନେଇଯାଇ ସତ୍ୟରୁ ଦୂରେ ସରାଇଦେଇଛି, ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟନର ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ହେବା ଉଚିତ୍। ଏହାର ଜୀବନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ, ଯଦି ଆମର ଜୀବନରେ ବୁଣି ଦିଆଯାଏ, ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଲୋଭନରେ ଆମର ସୁରକ୍ଷା ହେବ; ଏହାର ଦୈବୀ ଶିକ୍ଷାହିଁ ସଫଳତାର ଏକମାତ୍ର ପଥ। ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଉପରେ ପରୀକ୍ଷା ଆସିବ, ସେପରି ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ ଘଟିବ। କେହି କେହି ଦ୍ରୋହୀ, ଉଦ୍ଦମ, ଅହଂମନ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭର ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ, ଏବଂ ସତ୍ୟରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭଙ୍ଗକୁଳ କରିଦେବେ। କାହିଁକି? କାରଣ ସେମାନେ 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା' ଜୀବନଯାପନ କରିନଥିଲେ। ସେମାନେ ଗଭୀର ଖନନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିନଥିଲେ।

"ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଚୟିତ ଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଥିବା ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣାଯାଏ, ସେମାନେ ଗୁଣଗୁଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଭାବନ୍ତି ଯେ ପଥଟି ଅତ୍ୟଧିକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି। ଯୋହନଙ୍କ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢୁଛୁ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇବାବେଳେ, ସେମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଆଉ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ଏହିପରି ଭାବରେ ଏହି ଉପରୋପରି ଅଧ୍ୟୟନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଫେରିଯିବେ।" Testimonies, volume 6, 132.